

enige i. Men vi mener ikke, at man kan nøjes med at reparere på den syge krop, hvis man ikke også samtidig hjælper på det andet problem med, at de har så stor en gæld, at deres sygdom fortsætter.

Kl. 18.25

Jeg håber ikke, at De Konservatives synspunkt betyder, at man mener, at folk skal blive så syge, at de kommer på førtidspension og dermed måske nogle år senere opfylder de meget, meget skrappe betingelser for at få gældssanering, før de kan få hjælp i forhold til deres gæld. Det ville da være bedre, hvis man hjalp dem, når de blev syge, med straks at få et overblik over, hvordan de får styr på økonomien, så det ikke er med til at forværre deres sygdom.

Jeg har altså svært ved at forstå, hvordan de borgerliges argumenter mod det her forslag hænger sammen med, hvad der ellers er god borgerlig politik. Man skulle jo synes, at det var god borgerlig politik at ville hjælpe folk til at klare sig selv, men det ønsker man ikke. Tværtimod siger man: Vi vil først hjælpe folk, når de er kommet så langt ud, at de ikke kan klare det selv længere.

For mig hænger det slet ikke sammen, for så er folk tit gået helt ned med flaget og kan næsten ikke klare sig selv mere. Så er de kommet helt derud, hvor de skal have førtidspension, for desværre er det jo sådan, at gældssanering kan man kun få, hvis man enten er kommet på førtidspension eller er kommet igennem sine problemer, er kommet i fast arbejde, har en fast bopæl, har styr på sin daglige økonomi, og der er gået flere år, siden man stiftede gæld.

Når man står midt i de økonomiske problemer, kan man ikke få gældssanering. Det er jo der, vi med vores forslag vil sætte ind, så man kan få hjælp på et tidligt tidspunkt, inden man kommer så langt ud.

Ud over alt det menneskelige, de store omkostninger, der er ved gæld, som fører til skilsmisser, som fører til misbrugsproblemer, som i nogle tilfælde endda har ført til selvmord og drab, burde man altså også se på samfundsøkonomien i at hjælpe folk, inden de kommer så langt ud, så de bliver sociale klienter og det kommer til at koste det offentlige mange penge.

Det nytter altså ikke noget at sige, at det så er socialrådgiverne på socialforvaltningen, der skal tage sig af det. For det første har de ikke tid. Jeg ved ikke, om nogen her har prøvet at skulle have en tid på socialkontoret, det er altså ikke nemt. For det andet er de så pressede, at de ikke

vil hjælpe folk, hvis ikke de skal have penge, og det skal man jo ikke på et tidligt tidspunkt i forløbet. For det tredje har socialrådgiverne altså heller ikke den uddannelse, der skal til for at hjælpe folk på det her punkt. Det kræver, at man har en lille viden om det – jeg beklager, det har de ikke.

Jeg har selv undervist nogle gange på Den Sociale Højskole på efteruddannelseskurser, netop fordi flere socialrådgivere gerne vil have den viden og gerne vil vide, hvordan de hjælper de klienter, der har behov for at komme ud af gælden for netop at kunne komme i gang med at klare sig selv.

Så jeg håber, at de borgerlige partier under udvalgsarbejdet vil se lidt grundigere på det her og tænke sig om igen, om ikke det kunne være også borgerlig politik at hjælpe folk til at klare sig selv.

Tove Videbæk (KRF):

B 152 vedrørende uafhængig gældsrådgivning for private mener vi i Kristeligt Folkeparti er et godt forslag.

Vi ved, at det p.t. er ulidelig let at få lån på sit glatte ansigt i nogle banker, i nogle indkøbscentre, hos finansieringsinstitutter og mange flere steder. Tilgængeligheden til lån er nærmest total i dag. Det ser så utrolig enkelt ud, og det lyder så let: Lån 30.000 kr. på dit glatte ansigt, vi spørger overhovedet ikke, hvad du skal bruge dem til.

Det kan måske være godt for de familier og enkeltpersoner, som har brug for en ferie eller noget ekstra i boligen eller til børnene, men for personer, som er ludomaner, narkomaner eller lignende, er dette bestemt ingen fordel. Det er disse personer, vi i Kristeligt Folkeparti tænker på i forbindelse med gældsrådgivning. Disse personer skal bruge pengene til at tilfredsstille deres manier, deres trang til at spille eller deres trang til narkotiske stoffer. Disse personers gæld vokser og vokser og vokser.

De har ikke så meget nytte af alt det, der står med småt i kontrakterne og reglerne omkring låntagning. Selv hvis de på et tidspunkt kommer ud af misbruget, ud af ludomanien og skal til at opbygge eller genopbygge et normalt familie- eller arbejdsliv, er gældsfølden smækket i for dem, og de står med en gæld på måske 100.000 kr. eller måske flere millioner kroner.

Fra Center for Ludomani hører vi om adskillige ludomaner, der kommer med gæld på flere millioner kroner. Alene et gik på disse enorme